

Čj. UOOU-09166/18-25

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů rozhodla dne 4. února 2019 podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu takto:

Rozkladu podanému obviněnou, XXXXX, se sídlem XXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-09166/18-19 ze dne 3. prosince 2018, **se částečně vyhovuje**, a to tak že

1. výrok II. napadeného rozhodnutí zní takto:

"II. za což se jí podle § 35 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ukládá správní trest napomenutí";

z výroku III. napadeného rozhodnutí se vypouští slovo "obojí" za slovy "náklady řízení ve výši 1.000 Kč"

a ve zbytku se napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 2 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů vedené proti obviněné, XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen "obviněná"), bylo zahájeno vydáním příkazu čj. UOOU-09166/18-15 ze dne 22. října 2018. Podkladem pro jeho vydání byly stížnosti doručené Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen "Úřad") v období od září 2018 do října 2018. Vzhledem k podanému odporu obviněné však byl uvedený příkaz v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení.

Na základě výsledků následujícího řízení vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí čj. UOOU-09166/18-19 ze dne 3. prosince 2018 (dále jen "rozhodnutí"), jímž konstatoval, že obviněná na e-mailovou adresu XXXXX opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve

smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., přičemž adresát předmětných obchodních sdělení nedal souhlas s jejich zasíláním a také již dříve zasílání obchodních sdělení odmítal. Tím obviněná porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., a tudíž se dopustila přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 480/2004 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 15.000 Kč. Zároveň ale bylo v rozhodnutí konstatováno, že obviněná svým jednáním neporušila ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb. zakazující zasílat elektronickou poštu za účelem šíření obchodní sdělení, pokud tato není zřetelně a jasně označena jako obchodní sdělení, a tudíž se nedopustila přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2. zákona č. 480/2004 Sb.

Proti rozhodnutí se obviněná ohradila řádným rozkladem. V něm především uvedla, že rozhodnutí má být nesprávné, a že se nedopustila přestupku, z jehož spáchání byla uznána vinnou. Z uvedených důvodů obviněná navrhla napadené rozhodnutí zrušit.

V této souvislosti především napadla skutkové zjištění uvedené v odůvodnění rozhodnutí, podle něhož: "... obviněná dne 6. června 2018 na základě doručeného upozornění čj. UOOU-05275/18-5 vymazala e-mailovou adresu XXXXX ze své databáze pro rozesílání dalších obchodních sdělení". Skutečností však má být, že obviněná, jak se uvádí v podaném rozkladu, dne 6. června 2018 vymazala e-mailovou adresu XXXXX ze své databáze pro rozesílání obchodních sdělení na základě žádosti adresáta obchodního sdělení zaslané obviněné dne 4. června 2018 na e-mailovou adresu XXXXX a tedy nikoliv na základě upozornění Úřadu čj. UOOU-05275/18-5 ze dne 23. července 2018, které v té době neměla vůbec k dispozici (obviněné bylo doručeno až dne 26. července 2018).

Dále obviněná v podaném rozkladu uvedla, že uživatel e-mailové adresy XXXXX opravdu již zasílání obchodních sdělení od obviněné dříve odmítl. Úřad však měl pominout ostatní okolnosti, z kterých, dle názoru obviněné, vyplývá, že nemůže být shledána vinnou ze spáchání výše uvedeného přestupku. Obviněná pak následně uvádí skutečnosti, které budou-li, podle jejího názoru, posuzovány ve svém souhrnu a nikoliv jednotlivě, musí vést k závěru o její nevinně. Dne 17. července 2017 totiž byla provedena prostředky komunikace na dálku (internet) registrace do uživatelského účtu na e-shopu obviněné pod jménem "XXXXX", která byla uložena v systému obviněné pod číslem 3479273 a stejného dne byla pod touto registrací uzavřena prostředky komunikace na dálku (internet) kupní smlouva č. 9170498189. Dne 4. června 2018 adresát obchodního sdělení a uživatel registrace č. 3479273 požádal o zrušení zasílání obchodních sdělení na e-mailovou adresu XXXXX. Žádost byla zaslána na e-mail obviněné XXXXX. Dne 6. června 2018 obviněná vyřadila e-mailovou adresu XXXXX z databáze pro rozesílání obchodních sdělení a nadále již další obchodní sdělení na e-mailovou adresu XXXXX nezasílala. Následně uživatel pod registrací č. 3479273 požádal o výmaz kontaktních osobních údajů (e-mailové adresa telefonní číslo) z databáze obviněné, načež obviněná uvedené údaje včetně e-mailové adresy XXXXX ze své databáze vymazala. Dne 16. září 2018 však byla provedena prostředky komunikace na dálku (internet další registrace uživatelského účtu na e-shopu obviněné pod jménem "XXXXX", která byla uložena v systému obviněné pod číslem 4244352 a stejného dne byla pod touto registrací uzavřena prostředky komunikace na dálku (e-shop) kupní smlouva č. 9180511897 s uvedenou e-mailovou adresou XXXXX. Uživatel registrovaný pod č. 4244352 tedy nikdy dříve zasílání obchodních sdělení neodmítl. Z pohledu obviněné se jednalo o nového zákazníka, na základě nové registrace, což má být zcela pochopitelné, neboť v systému e-shopu nelze pouhou shodu jména a adresy považovat za

shodu identity dvou osob, když běžně se vyskytují případy dvou osob se stejným jménem a příjmením žijících na stejné adrese (např. otec/syn, matka/dcera). Navíc e-mailová adresa XXXXX se v databázi obviněné vyskytovala jen u nově založené registrace č. 4244352. Obviněná proto, jak se domnívá, jednala zcela v dobré víře, že se jedná o nového zákazníka a předmětnou e-mailovou adresu použila v souladu s § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. pro potřebu šíření vlastních obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání.

V této souvislosti především uvádí, že výrok uvedený v odůvodnění rozhodnutí, podle něhož "... obviněná dne 6. června 2018 na základě doručeného upozornění Čj. UOOU-05275/18-5 vymazala e-mailovou adresu XXXXX ze své databáze pro rozesílání dalších obchodních sdělení" je opravdu nesprávný a namísto slov "na základě doručeného upozornění" mělo být přesněji uvedeno "na základě žádosti adresáta ze dne 4. června 2018". Zároveň však odvolací orgán konstatuje, že tato chyba nemá na posouzení případu žádný vliv.

Ohledně argumentace obviněné, poukazující na to, že došlo k následné registraci uživatele "XXXXX" s e-mailovou adresou XXXXX., je třeba uvést, že obviněná si měla parametry svého systému nastavit tak, aby uživatel této e-mailové adresy i po provedeném dalším nákupu u obviněné již nedostával žádná další obchodní sdělení, tedy tato e-mailová adresa měla být zařazena do tzv. seznamu robinsonů, a to z důvodu, aby obviněná byla schopna dostát povinnosti nezasílat další obchodní sdělení na e-mailové adresy, které toto zasílání již odmítli. Odmítnutí dalšího zasílání obchodních sdělení na e-mailovou adresu XXXXX totiž bylo učiněno již dne 4. června 2018, přičemž § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. stanoví, že podrobnosti elektronického kontaktu zákazníka lze využít pro potřeby šíření příslušných obchodních sdělení, ovšem pouze tehdy, pokud zákazník toto již neodmítl. Navíc z dokumentů zaslaných v rámci rozkladu (přílohy č. 3 a 4) je zřejmé, že obviněná disponovala informacemi ohledně toho, že "XXXXX" požádala o výmaz e-mailového kontaktu. Z označení přílohy č. 4 podaného rozkladu by sice bylo možno vyvodit, že byl udělen nový souhlas, nicméně obviněná se nic takového ani nesnažila doložit.

Argumentaci obviněné proto odvolací orgán odmítl. Zároveň ovšem konstatoval, že správní orgán prvního stupně při určení správního trestu nedostatečně přihlédl k mimořádným okolnostem případu, kdy poté co došlo k vyřazení příslušné emailové adresy, a to na základě dosti rudimentárně vyjádřeného požadavku, tato adresa byla s relativně nevelkým časovým odstupem opět registrována. Zásah do soukromí dotčené osoby tudíž byl nepatrný a z uvedených důvodů odvolací orgán neshledal uložení pokuty, byť ve výši při samé spodní hranice zákonné sazby za přiměřené a správní trest moderoval.

V této souvislosti ovšem odvolací orgán obviněnou, jak již ostatně bylo naznačeno výše, důrazně vyzývá k bezodkladnému přijetí účinných opatření k eliminaci podobných událostí, tedy k zamezení zasílání obchodních sdělení i tehdy, pokud uživatel e-mailové adresy, který toto již odmítl, si přesto nově objednal určitý výrobek nebo službu. Takovým vhodným primárním opatřením by mohlo být především zavedení efektivně fungující databáze uživatelů e-mailových adres, kteří zasílání obchodních sdělení odmítli (tj. databáze tzv. robinsonů).

Stejně tak je třeba se vyvarovat situací, kdy by objednávka zboží nebo služeb byla podmíněna udělením souhlasu se zasíláním obchodních sdělení. Odvolací orgán pak podle § 45 zákona č. 250/2016 Sb. obviněnou upozorňuje, že pro případ opakování podobného protiprávního jednání v budoucnu, zejména v důsledku nepřijetí účinných nápravných opatření, by bylo nutno přikročit k uložení pokuty.

Po celkovém přezkoumání odvolací orgán v žádném dalším ohledu neshledal důvod způsobující nezákonnost nebo nesprávnost rozhodnutí. Na základě všech výše uvedených skutečností proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V této souvislosti pak konstatuje, že takovéto rozhodnutí je v intencích podaného rozkladu a nemůže způsobit újmu žádnému z účastníků.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 4. února 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r. předsedkyně